

07
—
22

IN

Lennik

INFOMAGAZINE LENNIK | jul.-aug. 2022

KEVIN RAVEYTS

neemt ons tussen de deadlines door mee in zijn passie en werk: grote sportevenementen organiseren.

AFVALKALENDER

middenin je ID-krant.

TECHNIEKSCHUUR LENNIK

verwelkomt je in wekelijks Repair Café tijdens openschuuravond op dinsdag.

Kevin Raveyts

Op wandel door Lennik, sprong Kevin, gekleed in zijn training van de KBVB, mij in het oog. Ik sprak hem aan en vroeg hem als kandidaat voor het coverinterview. Als trouwe lezer van ons infomagazine, stemde Kevin in en nam hij ons mee in zijn passie: grote sportevenementen organiseren.

Met wie heb ik ditmaal de eer een babbeltje te mogen doen?

Ik ben Kevin Raveyts, 33 jaar en ben 11 jaar samen met mijn vriendin Jolien. Sinds 6 maanden hebben we een 'dochter' Raya, onze Zwitserse herdershond. Ik noem ze onze dochter omdat Zwitserse herders als pup evenveel zorgen vragen als een kind. Dit ras kan echt niet alleen zijn. Tot mijn 25e woonde ik in Sint-Martens-Lennik waarna ik 'de brug', want zo zeggen ze dat hier, overstak en in de Zavelstraat in Sint-Kwintens in het gerenoveerde huis van mijn grootouders introk. In december 2021 kochten Jolien en ik een huis in de Joseph Van Den Bosschestraat waarnaar we komend weekend verhuizen.

Ik was altijd heel actief in het Lennikse verenigingsleven. Zo ging ik naar de KLJ van Sint-Martens-Lennik, werd ik er leider en voetbalde ik bij zowel KFC Lennik als Sporting Eizeringen. Daarnaast was ik met de minivoetbalploeg Pleintje United tot enkele jaren terug ook steeds bij de Lennikse minivoetbalbond aangesloten.

Liggen de KLJ en het voetbal nu volledig achter jou of speel je nog?

Ik ben lid van de KLJ oudleiding die graag nog eens iets organiseert, zoals o.a. ons nieuwjaarsbal. Met een leeftijdsverschil van zo'n 25 à 30 jaar tussen de jongste en oudste oud-leiding is dat iets uniek. Mensen die niet in een jeugdvereniging zaten begrijpen dit niet, maar hier maakte ik vrienden voor het leven. Ik raad het iedereen alvast aan om van het jeugdbewegingsleven te proeven.

Ik speel opnieuw zaalvoetbal in Gooik en shot nog steeds bij de zondagsreserven van KFC. Dit is recreatief voetbal van een redelijk niveau met

allemaal oud-spelers die vroeger nog competitie speelden. Zo werden we dit jaar nog kampioen. De mix van goed voetbal en een leuke 3e time met kameraden maakt het zo fijn. Ik heb die uitlaatklep nodig in mijn drukke leven.

Daarnaast is een wandeling met Jolien en onze viervoerter iets waarvan ik enorm geniet en tot rust kom. Enkele keren per jaar wandelen we met de afvalgriep in de hand en werken we als 'Mooimakers' mee aan een proper Lennik. Ik vind dat een heel mooi gegeven en wil iedereen oproepen zelf ook deze kleine inspanning te doen en zo samen te werken aan het proper houden van onze prachtige gemeente.

Je gaf aan in de evenementensector te werken. Hoe ben je hierin verzeild?

Mijn schoolcarrière begon in de Vrije Gemengde Basisschool (huidige Kleine Prins), recht tegenover het huis van mijn grootouders. Aan hen heb ik alleen maar goede herinneringen: ze zagen de andere kleinkinderen en mezelf van thuis op de speelplaats spelen en we gingen er dagelijks eten. Iedereen kreeg te eten wat hij/zij graag at. Tot 6 verschillende gerechten toverde mijn oma zo op tafel. Natuurlijk was er ook de vaste dag voor balletjes in tomatensaus en kip aan't spit van de Lennikse markt op dinsdag. Ik heb zo'n warme familie. Echt mooi!

Het middelbaar deed ik in het SGI Lennik waarna de rest van mijn hogeschoolcarrière eigenlijk geen hoogvlieger was. Op mijn 18e wist ik helemaal niet wat ik wilde. Ik overwoog om leerkracht of marketeer te worden, maar koos uiteindelijk voor handelswetenschappen. Van een tegenvaller gesproken. Ik was de 18-jarige met een Adidasrugzakje die tegenover de

mannen van 't stad met lederen schoenen en een aktetasje stond: het was duidelijk geen match. Uiteindelijk koos ik voor een bachelor Communicatiemanagement aan Erasmushogeschool Brussel. Ontgoocheld in het niveau en dik tegen mijn zin werkte ik deze opleiding af. Laat ons zeggen dat ik niet zo heel veel naar de lessen ging. Ik vulde mijn studietijd in met werken en veel vrijwillige stages bij o.a. The Walt Disney Company. De ervaringen die ik zo opdeed zijn de positieve kant aan mijn studentenleven. Ik raad het iedereen aan om zoveel mogelijk zelf uit je studie te halen en om als student al zo vroeg mogelijk te netwerken. Omdat sport de leidraad van mijn leven is, volgde ik aan de VUB nog een postgraduaat Sportmanagement. Door het netwerk dat ik daar opbouwde, rolde ik in mijn stage en vervolgens eerste job bij ESSMA (European Stadium and Safety Management Association). Ik kreeg de kans om workshops, grote events en stadiontours in verschillende grote stadions in Europa te organiseren en zelfs enkele projecten in Amerika mee te pikken.

"Dat ik dankzij mijn job met directeurs van Arsenal FC of Bayern München mocht samenwerken, vond ik als 'klein manneke' uit Lennik geweldig."

Je taak ging dan verder dan wedstrijden organiseren in stadions?

Bij ESSMA verenigden en ondersteunden we clubs, federaties en sportstadions om kennis te delen. Dit op vlak van de bouw van stadions, maar ook ticketing, veiligheid, fanbeveling, toegankelijkheid, veldonderhoud,.. Kort samengevat, de hele infrastructuur in en rond een stadion managen. Dat ik dankzij deze job ook veel in het buitenland en met onder andere directeuren van Arsenal FC of Bayern München mocht samenwerken, vond ik als 'klein manneke' uit Lennik geweldig. Deze job was de trigger naar mijn huidige job bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

Kan je daar even wat meer over vertellen?

Ik volg net als velen de EK's en WK's van onze Rode Duivels. Ook al ben je geen voetbalfan, ga je mee in de Rode Duivels gekte en zak je al eens af naar het stadion of een plein met groot scherm om onze nationale helden aan te moedigen. Dergelijke grote evenementen, dat wilde ik ooit organiseren... Dankzij mijn ervaring bij ESSMA trok ik mijn stoute schoenen aan en solliciteerde ik bij UEFA. Ik nam onbetaald verlof en werkte in Lyon mee aan EURO 2016 als stadion coördinator. Elke 3 dagen 60 000 fans in het stadion, het geeft je een kick. Met een team van 4 fulltimers en 80 vrijwilligers die ik moest managen, stonden we in voor alles van signalisatie en ticketcontrole in het stadion. Dankzij deze ervaring wilde ik mij echt toeleggen op mijn droom en meer van die grote evenementen organiseren. Ik zag bij toeval dat de directeur Operations bij de KBVB promotie had gemaakt en stuurde hem spontaan mijn CV en motivatiebrief. Ik was dolgelukkig toen ik de job in maart 2019 te pakken had. Toen ik vernam dat ik als eenmansdienst alle evenementen voor de voetbalbond zou organiseren, viel ik achterover waarna ik toch de sprong waagde en ervoor ging. Intussen heb ik reeds 4 fantastische collega's in mijn team, dus het gaat de goeie kant uit.

Kan je eens uitleggen wat ik mij bij een werkdag van jou moet voorstellen?

Als Match & Event Manager organiseer ik met mijn team alle wedstrijden van de nationale ploegen van U15 tot de Rode Duivels en dit voor zowel de mannen als vrouwenteams. Futsal hoort ook tot het lijstje, dus we spreken al gauw over 60-75 matches per jaar. Laten we als voorbeeld de wedstrijden van de Rode Duivels op 3 en 8 juni tegen Nederland en Polen nemen. Op dat ogenblik regelen mijn team en ik de hele logistieke organisatie: begeleiders, chauffeurs, transport (bussen, materiaalwagens, VIP vans,..), politie escortes,...

Daarnaast doen wij ook de hele praktische wedstrijdorganisatie. Ga je nu in het stadion in Brussel binnen, dan is daar niets te zien buiten een verouderde grijze 'bak' van beton. De hele aankleding, catering, fanbeveling,.. bouwen wij op vanaf nul. Voor deze wedstrijden ben ik als Match Manager de contactpersoon voor de teams en UEFA en leid ik de meetings met politie, rode kruis, referees en alle andere actoren betrokken bij de organisatie.

Vanaf 5 dagen voor een grote wedstrijd 'leef' ik, samen met mijn team, quasi in het stadion. Ik denk dat we de coolste job hebben die er is, al is het door de vele uren en lange dagen niet voor iedereen weggelegd.

Het is duidelijk, je leeft voetbal! Zullen we afsluiten met een blik naar de toekomst? Hoe zie je die?

Professioneel heb ik als doel om het events team tot een geoliede machine uit te bouwen, waarbij we mensen ook naar het stadion krijgen als de Rode Duivels niet meer in de top 3 staan. De beleving moet de prestaties overstijgen. Daarna... wie weet wat de toekomst nog brengt! Op privé vlak wil ik toch graag meer tijd vrijmaken voor vrienden en familie. Jolien, mijn ouders en vrienden doen zoveel voor mij waarvoor ik hen enorm dankbaar ben, dus wil ik hen ook meer kunnen teruggeven. In een droom in de verre toekomst koop ik een huisje in Spanje, op één van de eilandjes als Menorca, als extra rustplek om naartoe te trekken.